

Po starých zámeckých schodech

Karel Hašler

|: Po starých zámeckých schodech, po schodech z kamene, :|
|: každý večer panna chodí, za ruku se s hochem vodí,
srdce má zmámené. :|

|: Srdce má zmámené láskou, srdce své z mramoru :|
|: Měsíček když večer vchází, pan Alois ji doprovází
po schodech nahoru. :|

|: Po schodech vzhůru ji vodí do Zlaté uličky, :|
|: a tam v domku malovaném, blátem, hlínou slepovaném,
dává jí hubičky. :|